

חבל!

Stopette
spray
DEODORANT

עם מרכיב "סטופט"

בהתזה קלה
הקץ לזיעה
ולריח לא נעים

דרשו
בפרפומריה
ובבתי המרקחת

נאשם צברי כבול, בבית־המשפט
הלשנה תציל מעונשו?

לעסוק בשקט במלאכות שונות. הוא ידע כי יש לו את חסותה של המשטרה. כאשר היה נתפס בעבירה זו או אחרת, היה מלי שין על חצית־הישר מחבריו. הם היו הולי כיס לכלא והוא היה יוצא לחפשי.

יותר מכל מלאכות הפשע מצא חן בעיניו של מכובי, מקצוע רציני הוונות. בתקופה מסוימת הצליח לשכנע בקסמיו, באיומים, ובהשפעת סמים משכרים, לא פחות מאשר ארבע נערות לעבוד למענו בזנות. הוא התפרסם כאכזר ומענה. נערותיו היו תמיד מתאוננות כי הוא מעביד אותן בפרך.

מכובי עצמו לא היה מתבטל. הוא היה מארגן לעצמו חבורות ילדים בפרברים, שם נחשב לאליל הנער. חבריו הטובים ביותר, כמו פרצות, וכשאלה היו יוצאים לפעולה, היה מסגירם בידי המשטרה. הוא עקב אחרי ספסרי כרטיסי הקלוע, גילה את מקומות המחבוא שלהם, שם היו מסתירים את הכרטיסים מעיני השוטרים. מכובי היה גונב את הכרטיסים, מוכר אותם במחצית מחירם הנקוב. חבריו הטובים ביותר, כמו פרצות, והספס שרששי ואברהם אלאס המכונה תורכר, שהוגלו לאילת, נתפסו בגללו. אולם אנשי העולם התחתון ידעו שאין מה לעשות נגד מכובי — המשטרה מעלימה עין מכל מעשיו.

במקום גנבים, חלאה. לפני תקופה קצרה הכיר מכובי נערה אשכנזיה בת 16, בת טובים מצפון חלאביב שיצאה עם אחד מחבריו. מכובי לא היסס, הפעיל את קסמיו על הנערה, חי עמה, והכריח אותה לצאת לעבוד למענו. הנערה עבדה שבועיים — והחליטה לברוח.

עוד באותו לילה נעצרה על ידי המשטרה, גילתה מי האיש ששילדה לזנות למענו. מכובי נעצר על ידי המשטרה. כעבור חמישה ימים הוא שוחרר. למחרת שמה המשטרה את זרועה על כנופית רמת־יצחק של מיכאל בוקסר.

אולם מכובי לא הספיק להסתובב זמן רב חפשי. לא עברו ארבעה ימים, ומאסית אביו של האיש, ששיכנע את הנערה בת ה-16 להסגיר עצמה למשטרה ולמסור את מכובי, עלתה באש בחצות לילה. למשטרה לא נותרה הבחירה אלא לעצור את מכובי שוב. הפעם הוא הואשם בשדול לזנות, הובא לדין.

כאשר סיפרה הילדה בת ה-16 את סיפור בלתי־האיש שגורות, בבית המשפט, ולגו הדמעות אפילו מעיניהם של עורכי־הדין ש נוכחו באולם. אמר אחד השוטרים: "אם בגלל הלשנות מרשים לאדם כזה לעשות מעשים כאלה, מוטב שלא נתפוס גנבים וחלאה כזאת חשב בבית־הסוהר".

תזכיר

זריחת רימון

מרגמות ופגזי־מרגמות הן הנשק שהוזמן עליידי גרמניה המערבית מישראל כפי שגילה משרד־הבטחון הגרמני, בהודיעו שמעולם לא דובר כלל על מטולי־רימונים. היה זה העולם הזה (1135) שגילה בשבוע שעבר בפעם הראשונה כי מטולי־רימונים, שהוכרו בדיקות העתונים הישראליים, לא היו ולא נבראו. אלא נבעו מתרגום משובש של המונח הגרמני "זורקי פגזים" (מרגמות) שלא הובן כראוי עליידי כתב עתוֹן הערב.

בהרצליה, יציע החל מהקים את שרותיו לכל דורש.

אומר המהנדס הבריטי, שהכיר את ארץ ישראל בימי מלחמת העולם השנייה כמהנדס טייס של ה"ראף": "לישראל כל התכונות המתאימות ליהפך ארץ הספורט הימי ה־ראשונה במעלה. היא יכולה וחיבת לפתח את תעשיית התיירות שלה בהתאם לכך". ארץ, המקום על חוף הרצליה את מועדון המים הראשון של ישראל, עומד, כצד ראשון למטרה זו, להפעיל שלוש סירות מירוח מהירות, היכולות להגיע למהירות של 40 קילומטר לשעה. סירות אלה, בנות ארבעה, שישה ו־12 מקומות, יהיו את הבסיס לצי ספינות־טיול שיעמדו לרשות אורחי המועדון, יסייעו תיירים לאורך חופי הארץ.

מעגנים רומים כדוגמא. לאחר שמחקני המועדון יתחילו לפעול, אפשר יהיה לחכור את סירות־המרוץ בת ארבעת המקומות שמורת שבע לירות לשעה. שעה סיוך בששת־המושבים תעלה תשע לירות, ואילו תמורת לירה וחצי לאדם יפעיל ארץ את הסירה בת 12 המקומות, יסייע את המטיילים לאורך מסלול חופי קבוע.

אחץ, שלאחר מלחמת העולם השנייה המ־ שוך את שרותו במאלאיה, חזר לישראל במקרה. ידיד הציע לו, בלונדון, למלא מש־ רה שהתפתה בא־ל־ל. הוא מילא טופס בקשה, קיבל את המשרה, הגיע לארץ. כאן, החליט, נמצא סוף־סוף הבית אותו חיפש לאורכו ולרוחבו של העולם. המהנדס הבריטי, ממוצא גרמני, שגם בשנות שרותו בצבא לא נזח את חיבתו לספורט המים, גילה שוב את חופי הארץ המבהיקים משמש 300 ימים בשנה. הוא החליט לממש חלום ישן, להפוך את ההרבי שלו לפרנסה.

סיפור השבוע ארץ: "לא היתה זו מלאכה קלה. כל חופי הארץ מלאים במעגנים שבי נז אותם עוד הרומים. המבחר היה גדול מדי". הוא וחבריו בחרו את חוף הרצליה, קיבלו זכיון על חמישה קילומטרים של חוף, ממלון אכדיה עד מלון השרון. הש־ בוע כבר סיררו סירות מירוח חדשות ונוצצות מול החוף ההומה אדם.

פשעים

חסות לאיש היפה

אין אדם בזוי ומאוס יותר על אנשי העולם התחתון החלאביבי, מאשר יהודה ("מכובי") צברי. הצעיר (25) יפה־התואר, הגונה להתלבש תמיד בהידור, הספיק בש־ גים האחרונות לרכוש את שנאתם של כל חבריו למקצוע. יודעים כולם — יהודה הוא מלשין, אסור לעבוד עמו ואסור לספר לו סודות, כי הוא מודיע קבוע של המשטרה. יהודה, איש רחוב שבוי, יתום מהוריו ומופרץ, עולה מילדות על דרך הפשע. בגיל צעיר היה פרק, התמחה בהתפרצויות לחנוך יות בדים. בשנת 1955, הציע לו כמה חב־ רים להצטרף עמם לשוד בתנובה. צברי סירב, אולם כשהכריז ביצעו את השוד וה־ משטרה לא תפסה אותם, דרש צברי את חלקו בשלל. כשמצעץ השוד סירבו לדרישה זו, לא עבר זמן רב וכולם עד אחד נעצרו עליידי המשטרה, למרות שלא היו פושעים מועדים הידועים לה־

כרטיסים בחצי־מחיר. מאותו זמן יכול היה יהודה, המכונה "מכובי", ש־ הוא סירוס תימני של השם יהודה המכבי,

הנדסה ציבורית על סמך עבודתו בספסנות. גילוי פרטי הבורות המקצועית העמיד את ציריית ירושלים בפני מצב עדין. כי עוד לפני תחילת העבודה, בשנת 1953, הוזר צבי ליבוביץ, המהנדס הראשי של ירושלים, את העירייה. לא להקים את המאגר. במקר־ מו הציע לבנות שלוש בריכות נפרדות, ש־ הנסיון להקמתן נרכש כבר בארץ. נימוקיו היו כבדי־משקל:

● מהנדסי העירייה חסרי כל נסיון ב־ הקמת מאגרי־מים, גם המאגר החדש לא יבנה עליידי מומחים בעלי נסיון עשיר. ● במקרה של הפגזה, יכולה פגיעה אחת במאגר לרוקנו ממים, סכנה שאינה קיימת לגבי שלוש בריכות נפרדות.

אולם ראשי העירייה, שרוממות צורכי ה־ בטחון בגרונם, העדיפו להקים מפעל־ראווה, גנוז אל מכתבו של מהנדס העירייה. **מאגר לזם מקלטים.** הכשילו לא היה מקצועי כלבד, אלא גם כספי. אחד הד־ ברים הקלים ביותר בירושלים הוא לבובו כסף, מבלי שיועד אפילו היכן נקבר. כבר בראשית העבודה בוזבו סכומי־ענק: ציריית ירושלים לא מכרה את פסולת המחצבה ש־ נחצבה במקום בניית המאגר, איבדה אותה. כאשר נדרשו ראשי־העיר להשיב על האש־ מה זו, טענו כי פיזרו את הפסולת על קטע הכביש הקצר בכניסה לכירה־

אולם עובדה זו לא הסבירה עדיין מדוע עלתה בנית המאגר פי שלושה ממה ש־ תוכננו בתחילה. מספר אדריכלים בירושלים טוענים, כי את התעלומה יכול היה להס־ ביר רק צבי אמין־לב. ממנהלי סוג־לבונה, אדם ישר לכל הדעות. לרוע המזל נפטר אמין־לב לפני שבועות אחדים ממחלת־לב. סוד אחד שאפילו אמין־לב לא יכל להסבירו: מימון המפעל. גרשון אגרון הב־ טיח כי הממשלה, המעוניינת בהקמת ה־ מאגר מטעמי בטחון, תממן 50% מהוצאות בנייתו. עתה ההבדל כי הממשלה לא הש־ קיעה אף פרוטה בבניה. שר הפנים הסכים רק כי העירייה תמשיך לגבות מאורחיה את מס החרום לבניית המקלטים, שהונהג במערכת מיני, תממן בעזרתו את המאגר.

סתימה בעזרת עופרת. אותו רגע כשהתברר, לאחר טכס הפתיחה, כי המים מחלחלים, הטילה עיריית ירושלים אפול מלא על הנעשה במאגר, הקרוי בפי עוב־ דיה: הענק. הם החליטו להתלבש על הענק, לסתום את כל החורים שנתגלו בו. בשלב הראשון הכניסו לרקקעיות כמות גדולה של מלט, הורישו לתוכו מים. הענק לא ננעץ, מימיו הוסיפו לחלחל. המומחים החליטו לעשות נסיון נוסף, למלא את הסדקים בעופרת ובחומר הקרוי מסיקי־ פלסטיק. כמות העופרת שהושקעה בו ה־ תה לוטה בעופרל, בעירייה דיברו על עשרים טונות. אולם מהנדס כהנא, המפקח הראשי על הבניה המעשית מטעם העירייה, גילה בשעת רוגז מספרים אחרים. לפני שבועות אחדים סיפר כהנא לאדריכל החתיק יצחק ששון, כי בכוחו להשקיע כמה שון ע־פרת. מחירים: 80 אלף ל"י.

השבוע נסתיימו עבודות התיקון, שנמשכו ארבעה חודשים. עיריית ירושלים הומונה שוב את העתונאים, ביקשה להוכיח כי הטע־ נות אשר הושמעו נגדה היו מסולפות. התי־ ספת־הנגד של העירייה היתה עלולה להיות רבת־רושם לולא סקפוקים רבים שהועלו בגלוי לאחר הסיום. שניים מהם:

● בביקור של חצי שעה ליד המאגר לא יכלו העתונאים להיחזק, שהמים באמת אינם מחלחלים. לצורך זה היה עליהם להח־ ליה את עטי־הכתובה במכשירים מדויקים למדידת גובה המים, להישאר במקום ימים אחדים.

● העירייה מילאה רק כשליש מן ה־ מאגר, לא הוכיחה כי יש ביכולתו לעמוד בפני לחץ מים גדול יותר.

סען מרדכי איש־שלום, סגן ראש העיר כסוף־השיער: "העופרת תפרה את הבעיות. אני מאחל לעיריית ירושלים מפעלים מוצ־ לחים נוספים כמאגרי־מים הענק, שהוקם עליידינו. לא כולם היו שותפים להצהרתו החגיגית של איש־שלום. הסביר מהנדס ירושלמי ותיק: "כשימלאו את המאגר ילחצו המים בצידו פסי העופרת, שהושמו על הסדקים הקודמים. ליד כל סדק לשעבר יחצרו עתה שני סדקים".

מפעלים

בעקבות השמש

חלום ישראלי ישן עתיד בימים הקרובים להתגשם. תמורת תשלום של לירה וחצי יכול כל אזור ישראלי הרוצה בכך לצאת מגבולות המדינה, להשקיף על ארצו מרחוק ולערוך טיול מרענן בים. אבי הרעיון, המהי־ דס האחריזו הימני רבי־המרץ דונלד ארץ (39), חנך החדש יומני מפעלי ספורט ימיים

● מירומית — מפעלי מתכת אשקלון בע"מ: "שיל־ תלמיד" ת.ד. 1978 חלאביב: בוגרי בתי־ס יסודיים ותלמידי בתי־ס תיכוניים מוזמנים להשת־ חן בחופש הגדול בהפעת מש־ חק חינוכי להרכבה ובנין. זוטא סלוט" מתוצרת "מירומית". ה־ פעילים שיעסקו בהפצה יבטרי חן לעצמם. כך אנו מניחים, חלק ניכר משכר לימודם לשנה הב־ אה. לפנות רק בכתב: "שיל־ תלמיד", ת.ד. 1978, חלאביב, ולציין מספר השעות שבוע שיוכל (שתוכל) להקדיש לפעו־ לה זו.

לנכיסה קליין

טוֹיֵף

מוצר טוב יותר

באריזה נוחה יותר

זקירים!

תלמידים!

פטריוטים!

הרשמו עוד היום לקורס קיץ ל־

קצרות

עברית ו/או אנגלית

(שני חודשים, פעמיים בשבוע)

ב־אלפס גרני־ (GREGG).

המנהל: ה־ בריקמא (קמפינסקי)

תלמידי, רחוב גורדון 5

הצלחה מובטחת!

תה

הס

תקבל פרס